

Publicerad 2016-01-26 00:49 av Elisabeth Skoog

Litar på dig

Jag litar på dig, jag lovar,
Mer än jag litat på någon annan,
Men jag tycker inte att du ska behöva bära
Allt det som tyngt mig så länge.
Jag vet att du skulle klara det,
Vet att du är stark, klok nog,
Men jag tycker inte att du ska vara tvungen
Att försöka förstå det jag inte kan begripa med mig själv.
Jag vet att du vill att jag ska tala,
Att du vill att jag ska kunna anförtro dig mina tankar,
Men jag tror egentligen att vissa saker är bättre osagda,
Berövade av sin förmåga att skapa lidande.

För jag är så fylld av imperfektion, av fel och av vassa kanter.
Varför låta dem skada dig så som de skadat mig?
Jag vill inte att du ska förgås i försök att hjälpa mig.
Jag är fylld av självömkan och svaghet.
Varför tvinga dig att höra på den klagan när den äcklar mig så?
Jag vill inte att du ska behöva lyssna till det.

Hela mitt liv har jag nog tyckt synd om mig själv.
Trots alla de privilegier jag åtnjuter,
Har jag funnit saker som inte varit perfekta och valt att fokusera på dem.
Att jag mår dåligt är helt och hållet mitt fel,
Även om jag ofta gärna skjuter över skulden på andra.
Jag är inget offer till något annat än min egen dumhet;
Jag förtjänar verkligen inte hjälp.
Även fast jag är säker på att du skulle kunna hjälpa mig,
Att jag skulle kunna må bättre om bara jag pratade om det som känns dåligt,
Förtjänar jag det inte.

Men jag litar på dig,
Trots att du inte riktigt tror det.
Kanske kommer jag att visa det,
Genom just att tala,
Trots allt det jag här skrivit.
Jag vill inte tycka synd om mig själv,
Vill inte att andra ska behöva göra det,
Så det kan ta ett tag att formulera.

Men får det dig att inse hur mycket du betyder,
Då är det kanske värt det?
Om det är det du vill?

~~Jag bara hoppas att det inte ska göra dig illa.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Skoog med Poeter.se id #42763 innehar upphovsrätten